

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ปีใหม่ปีเก่า เป็นอารมณ์เครื่องเล่นของใจ

ก่อนจึงหัน

งานปีใหม่มันเป็นงานเพลินบ้างกันนะ เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ ให้อู้จักแบ่งสันปันส่วน มีเพลินบ้าง มีเข้าวัดเข้าวาอบรมจิตใจบ้าง นี่มันมีแต่เพลิน เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ มันเป็นเมืองเพลินนะ ไม่ได้มีการยับยั้งตัวเอง มันเพลินมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย สะดวกสบายสนุกสนานสมบูรณ์ทุกอย่างนะเมืองไทยเราละ ก็เลยลืมตัว นี่งานปีใหม่เป็นงานบ้าเดือน ๙ เดือน ๑๒ เหมือนหมา ใครพูดอย่างนี้ มันเลยหมาไปก็มีแต่ไม่มีหาง มันเพลินจริงๆ ให้อู้จักยับยั้งตัวเองบ้าง ทำอะไรอย่าเพลินอย่าเพลินเกินเนื้อเกินตัว ถ้าไม่มีธรรมแล้วเตลิดเปิดเปิงผาดโผนโจนทะยาน ถ้ามีธรรมก็มีเบรกห้ามล้อ คันเร่งก็เร่งไปในทางที่ถูกที่ดี เหยียบเบรกห้ามล้อในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย

เรามาเข้าวัดเข้าวา วัดวาเป็นแบบฉบับที่ดึงามอันเลิศเลอมาจากพระพุทธเจ้า ไม่มีชิ้นใดสิ่งใดเสียหายที่พระพุทธเจ้าพาดำเนินและสั่งสอนโลกมา ให้อึดเอามาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ อย่าเห็นว่ากิเลสเก่งกว่าศาสนา คนจมทุกวันนี้เพราะเห็นกิเลสเก่งกว่าศาสนา เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ทั้งๆ ที่เหยียบหัวตนนั่นแหละ มันไม่รู้ตัวนะ พวกกันคิดกันอ่านบ้างซิ

เพลินเกินตัวนะเมืองไทยเรา เอาธรรมจับ ไม่ได้เข้านั้นข้างนี้ เอียงโน้นเอียงนี้ เอาธรรมจับ เมืองไทยเราเป็นเมืองเพลิน เมืองคว้ามับบๆ ซื่อนี้เป็นบ้าไปเลย อะไรๆ คว้ามับบๆ คือเมืองไทยเรา ไม่ได้คิดอ่านไตร่ตรองอะไรเลย เห็นอะไรมาจากที่ไหน ยิงเป็นเมืองนอกเมืองนา อู๊ย ยิ่งดี ยกโคตรไปซื้อเลย เป็นขนาดนั้นนะ มันไม่รู้เนื้อหนังของเมืองไทยเราคืออะไร รักนวลสงวนตัว ให้อู้จักสิ่งใดควรซื้อไม่ควรซื้อ นี้อะไรอะอะๆ คว้ามับบๆ เป็นนิสัย ต่อไปจะฝากนิสัยอันนี้ละให้ลูกให้หลานพากันเลอะเทอะไปหมด ไม่มีหลักมีเกณฑ์นะ คือเมืองเพลิน

เพราะเมืองไทยเราไม่เป็นเมืองอดอยาก สมบูรณ์พูนผลมาดั้งเดิม ทำให้เมืองไทยเราลืมตัวถึงลูกถึงหลานไปละ เอาธรรมจับที่พูดเหล่านี้ละ ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ลืมเนื้อลืมตัว ไม่เพลินจนเกินเนื้อเกินตัว เราไม่ได้บอกว่าให้เป็นแบบพระนะ พระเลอะเทอะก็มีเยอะ เอามาเป็นแบบไม่ได้ เอาพระพุทธเจ้า เอาสาวกมาเป็นร่องรอยแบบลูกศิษย์ตถาคต ไม่ได้เป็นแบบฉบับพระพุทธเจ้าก็ขอให้แบบลูกศิษย์ที่มีครูสั่งสอนเถอะนะ ก็พอเป็นพอไป นี่มันเลอะเทอะใช้ไม่ได้นะ

ระยะนี้เป็นวันปีใหม่ กำลังเพลินบักกัน เมื่อวานนี้รถติดกันเป็นแถวไปเลย ไม่ว่าไปสายไหนๆ เราเอาของไปส่งด่านนั้นเมื่อวานนี้ ด่านน้ำหนาวสองด่าน ไปส่งเป็นประจำทุกเดือนๆ รถติดกันมาเรื่อยๆ คือเพลินบ้า เพลินปีใหม่ ไม่ทราบปีใหมปีเก่าอะไร ก็มีติดกับแจ้งอันเก่านั้นละมันหากเป็นบ้า คนก็คนเก่านั้นแหละผ่านมีติดกับแจ้งมาตั้งแต่วันเกิด แล้วก็ตื่นปีใหม่ปีเก่ากันไอ้พวกบ้าเมืองไทยเรา ฟังให้ดีทุกคน ไม่มีใครพูดอย่างนี้ มีหลวงตาบัวองค์เดียวพูด การพูดเหล่านี้เอาธรรมมาพูดสอนโลก มันลืมนื้อลืมตัวเอาเสียมากมายก่ายกอง ให้พากันพิจารณาบ้าง

กำลังเป็นบักกัน เพลินปีใหม่ ปีใหม่อะไรก็มีติดกับแจ้ง เมื่อวานกับวันนี้ก็ไม่เห็นผิดกันอะไร มันผ่านมาแล้วก็ไปเก่า ปีใหม่ก็วันต่อไปนี้ มันหากตื่นปีใหม่ปีเก่า มันตื่นอะไรก็ไม่รู้ ธรรมท่านไม่มีละปีใหม่ปีเก่า มีติดกับแจ้ง ดูตัวเองรับผิดชอบตัวเองด้วยการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ให้มีบ้างซิชาวพุทธเรา มันไม่ได้เรื่องได้ราว มีแต่ชาวพุทธๆ เอาพระพุทธรูปเจ้ามาเหยียบเล่นเปล่าๆ แล้วว่าเป็นชาวพุทธๆ มันได้เรื่องได้ราวอะไร ลวดลายของศาสดาเอกสอนโลกได้ทั้งสาม กามโลก รูปโลก อรูปโลก ของเล่นเมื่อไร มาเหยียบเล่นได้เหอ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งด่านสองด่าน รถเป็นแถวไปตลอดเลย ตอนขากลับมาพิลึกพิลั่นนะ บนเขาน้ำหนาวเป็นดงป่าใหญ่ รถนี้แหม เป็นแถวไปเลย คือปีใหม่ พวกนี้พวกบ้าปีใหม่ เราเอาของไปส่งสองด่าน ด่านนี้เราเคยเอาไปส่งประจำมาได้นานแล้ว ตั้งแต่เราไปสร้างตึกให้โรงพยาบาลหล่มสัก จากนั้นเราก็จำได้ ที่จำได้ก็คือว่ามีสระใหญ่ทางโรงพยาบาลเขาอยากได้ตึก เขาขอตึกสองหลัง ที่นี้ที่สร้างก็คือสระ ตกลงเราก็เลยถมสระให้หมดเลย สระใหญ่ด้วย ภูเขาดูเหมือนจะหมดไปก็ลูกเอามาถม เราเอามาถมให้เอง ถมจนเต็ม ถมไปเรื่อยๆรถทับเรื่อยๆให้มันแน่นไปตลอดๆ เลย เวลาเสร็จแล้วเราจะปลูกตึกขึ้น สร้างตึกขึ้นที่นั่น สระเป็นสระใหญ่ ฟาดลงภูเขาทั้งลูกแหละ อันนี้ก็เราเสียให้หมดเลย จากนั้นก็ขึ้นตึก

นั่นละที่เราได้ไปส่งอาหารด่าน คือเราผ่านไปผ่านมาดูสภาพของด่านที่เขารักษารักษาด่านนี้เป็นรักษาสมบัติของชาติ ถ้าเป็นเรื่องของส่วนรวมเราสงวนมาก คิดดูซิอย่างเขาใหญ่ทางด้านปราจีน ถ้าเราไปกรุงเทพเราก็ไปส่งให้ ทางปากช่องก็ส่งให้ คือเขารักษาด่าน พวกนี้เขารักษาสมบัติของชาติ มาทางนี้เราก็ส่งให้เป็นประจำมาตั้งแต่นั้นละสัก ๙ ปี ๑๐ ปีแล้วมั้ง คือไปสร้างตึกที่โรงพยาบาลหล่มสัก เราผ่านไปผ่านมาดูสภาพของเขา ตกลงก็เลยได้ไปส่งให้ตั้งแต่นั้นมาทุกเดือนเลย นี่ก็ไปส่งฟังกลับมาเมื่อวานนี้ จึงได้เห็นรถนี้ยาวเหยียดตลอด บนภูเขาเต็มไปหมดเลยไม่ขาดวรรคขาดตอน ตอนบ่าย

มากที่สุด วันปีใหม่ไม่ใช่อะไรละ ปีใหม่ก็มีดกับแจ้เงนี้ละ เมื่อวานจึงได้เห็นรถมาก
ที่เดียว

ปีใหมปีเก่าก็เป็นความนิยมของมนุษย์ มนุษย์ต้องอาศัยเหล่านี้เป็นอารมณ์
เครื่องเล่นของใจ ปีใหมปีเก่า งานนั้นงานนี้ เป็นเครื่องเล่นรื่นเริงของใจ เรารู้หมดนั้น
แหละแต่ไม่เคยพูด ความรื่นเริงของธรรมไม่มี เราอยากจะพูดว่าไม่มี คือไม่ค่อยมี
ความรื่นเริงของธรรม ความรื่นเริงของธรรมกับความรื่นเริงของโลกมันต่างกัน ความรื่น
เริงของธรรมสงบเงียบ เทียบแล้วก็เหมือนเวลานอนหลับ เวลานอนหลับไม่มีญาติมีวงศ์
แม้ร่างกายเจ้าของก็ไม่มีเวลานั้น ปล่อยหมดเลย หลับสนิท นั่นละเป็นความสุขของโลก
ที่สุดแห่งความสุขอยู่กับเวลาหลับสนิท นอกนั้นมันตื่นอยู่ตลอดเวลา โลกก็อยู่กับอันนี้
ละ ดิ้นกับสิ่งนั้นสิ่งนี้

ธรรมท่านไม่ตื่น ท่านสงบ ยิ่งสงบมาก เอาเสียให้เต็มที่เลยว่ กิเลสขาดจากใจ
เสียอย่างเดียวเท่านั้น โลกนี้ว่างหมดเลย โอ้ สิ่งที่ขวางโลกก็คือกิเลส ชี้ได้เลย ไม่มีอะไร
ขวางโลก มันขวางอยู่ที่จิตใจให้คิดให้ปรุงให้แต่งอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา พอกิเลสขาด
สะบั้นลงไปแล้วเรื่องเหล่านี้ไม่มี ว่างหมด ท่านเรียกว่า สุนฺณญฺโต โลกั อเวกขสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส
โมฆราช เธอจงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ ฟังขิมีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็นของสุญเปล่า
ถอนอัตตานุทิฎฐิ ความเห็นว่าเราว่าเราอันเป็นก้างขวางค่อนั้นออก จะฟังข้ามพ้นจาก
พญามัจจุราชเสียได้ พญามัจจุราชจะตามไม่ทันผู้พิจารณาโลกเป็นของสุญเปล่าอยู่อย่าง
นี้ นี่ท่านแสดง

ที่นี้เวลาจิตเข้าถึงขั้นนั้นแล้วเป็นพระโมฆราชด้วยกันทั้งหมดเลย ท่านยกเป็น
เอกเทศมาโมฆราชในมานพ ๑๖ คนนั้น ท่านยกมาเป็นเอกเทศ จิตของใครเข้าไปถึงนั้น
แล้วเป็นพระโมฆราชด้วยกันทั้งหมด พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทุกองค์ในนามอัน
เดียวกันก็ได้ อยู่ในท่ามกลางของกันและกัน คือผู้บริสุทธิ์แล้วอยู่ท่ามกลางของกันและ
กัน ไม่ต้องถามกัน ถามนั้นถามนี้อะไรก็อยู่ในท่ามกลางอันเดียวกันแล้ว เป็นอัน
เดียวกัน ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน นั่นละที่ว่าโลกว่าก็ว่างตรงนั้น ว่างหมดเลย กิเลส
ตัวเดียวเท่านั้นเป็นก้างขวางคอตลอด พอถอดอันนี้ออกไปแล้วหมดเลย ไม่มีอะไร นั้น
ละธรรมท่านอยู่อย่างนั้น

โลกต้องอยู่กับความดีความดี กับอันนั้นกับอันนี้ตลอดเวลา ไม่มีอันนี้อยู่
ไม่ได้...โลก จิตนี้ต้องอาศัยเกาะนั้นเกาะนี้ เกาะๆ ตลอดเวลา แต่ธรรมไม่เกาะ เป็น
เอกเทศอยู่ลำพังตนเอง ท่านว่า นตฺถิ สนฺตปิรํ สุขํ สุขอื่นใดที่ยิ่งกว่าความสงบไม่มี คือ
ความสงบอันนี้แหละ ไม่มีความสุขอื่นใดจะเสมอเหมือนความสงบราบคาบไม่มีกิเลส
เสียดแทง มีอันนี้เท่านั้นเลิศโลก นตฺถิ สนฺตปิรํ สุขํ สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบนี้ไม่มี สงบ

อย่างราบคาบ สงบไม่มีกิเลสเข้ากีดขวางทำลาย ว่างเปล่าตลอดเวลา เวลาครองชั้นอยู่ ท่านก็ว่างของท่านอยู่อย่างนั้นตลอด

ชั้นนี้มันติดมันดิน ต้องรับผิดชอบกัน พาอยู่พากินพาขับพาถ่าย พาหลับพานอน พาไปพามา เวลาชั้นนี้มีอยู่ที่ชั้นพาท่องเที่ยว สังขารชั้น สัตถุญชาชั้น ตาก็อยากเห็น หูก็อยากฟัง ทุกสิ่งทุกอย่างต้องรื่นเรียงอยู่กับนี้...ชั้น มันก็ดินของมันอยู่ในวงนี้ละ ส่วนจิตที่บริสุทธิ์แล้วไม่เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงได้สนุกเห็นสนุกดูเรื่องชั้นดีติดดิน เวลากิเลสมีชั้นกับกิเลสนี้เป็นอันเดียวกันเป็นไฟ เป็นไฟทั้งความเปลิดความเพลินความโศก ความเศร้า อยู่กับนั้นหมดเลย พอกิเลสถอนตัวออกไปไม่มีเหลือแล้ว ที่นี้ก็มิแต่ชั้นมันติดมันดินอยู่เท่านั้นเอง จิตที่บริสุทธิ์ราบคาบแล้วไม่มี นั่นละท่านว่า นตฺถิ สนฺติปริ สฺขํ สุขอื่นไดยิ่งกว่าความสงบราบคาบไม่มี นั่นละพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเป็นอย่างนั้น ท่านไม่ติดไม่ดินกับอะไร กิริยาอาการของโลกเป็นไปตามโลก สมมาพาควรอะไร ท่านก็แสดงกิริยาตามนั้น ๆ ธรรมดา ท่านไม่ยึดไม่ถือ แสดงแล้วผ่านไปหายเจียบ ๆ ไปพร้อม ๆ กันเลย ท่านไม่เป็นอารมณ์

กิริยาอาการที่แสดงออกหนักเบาเล็กน้อย หรือดูต่ำกว่ากล่าว นิมนวลอ่อนหวาน อะไรก็ตาม ลึกแต่ว่าเป็นกิริยาที่แสดงออก ๆ แสดงออกแล้วดับพร้อม ๆ ท่านไม่เป็นอารมณ์กับกิริยาที่แสดงอาการออกไปนั้น ไม่มีอารมณ์ ส่วนโลกเป็นกองอารมณ์ อะไรผ่านเข้ามาก็คว้ามับ ๆ ยุ่งเจ้าของตลอดเวลา นั่นละท่านว่า นตฺถิ สนฺติปริ สฺขํ สุขอื่นไดยิ่งกว่าความสงบอันราบคาบ คือกิเลสถอนตัวออกหมดแล้วนี้ไม่มี ไม่มีสุขอื่นใดเสมอเหมือนแหละ นักภวานาท่านเพื่ออันนี้เอง ให้จิตสงบ ตั้งแต่ชั้นจิตสงบขึ้นไปถึงชั้นสมาธินี้เริ่มสบายแล้ว อยู่ไหนก็อยู่สบาย จิตสงบแล้วสบาย

ถ้าจิตไม่สงบ ขึ้นไปอยู่ชั้นฟ้าดาวดึงส์ที่ไหนก็เหมือนก่อไฟก่อไฟเผาตัวเอง เหมือนคนไข้เอาไปอยู่ตึกชั้นไหน ๆ ของโรงพยาบาลนี้ ก็ไปร้องไปครวญครางอยู่โน้นแหละ เพราะโรคมันอยู่กับคน มันไม่ได้อยู่กับตึกก็ชั้น ๆ มันอยู่กับคน เอาคนไข้ไปไว้ที่ไหนมันก็ไปร้องไปครวญครางอยู่นั่นละ พอหายแล้วอยู่ไหนสบายหมด นั่น จิตนี้เหมือนกัน คือกิเลสเข้าเสียดแทงเป็นคนไข้ ไข้ภายในจิต ไข้กิเลส อันนี้ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน เหมือนกันทั่วโลก

โรคประเภทนี้อยู่ชั้นไหนก็ไม่มีความสุขแหละ พอถอนกิเลสออกแล้วอยู่ไหนสบายหมด ไม่มีคำว่าเป็นว่าตาย ความตายกับความเป็นอยู่มีน้ำหนักเท่ากัน ท่านไม่หนักทางไหน หากว่าท่านจะแยกมาให้หนักก็คือว่า เวลาชีวิตอยู่ก็ทำประโยชน์ให้โลกไป ท่านก็ให้หนักมาทางความเป็นอยู่เสีย ถ้าธรรมดาแล้วนี้เสมอกัน อยู่ก็ได้ไปก็ได้ ถ้าธรรมดาท่านไม่อยู่แหละ ชี้เกียดแบกธาตุแบกชั้น คือพาอยู่พากิน พาหลับพานอน พา

ขับพาถ่าย พาเปลี่ยนอิริยาบถทั้งสี่ เปลี่ยนเพื่อธาตุเพื่อชั้น ไม่เปลี่ยนไม่ได้ ยืนนานไม่ได้ นอนนานไม่ได้ นั่งนานก็ไม่ได้ ต้องเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา พลิกอยู่เกี่ยวกับอิริยาบถ การเปลี่ยนแปลงของธาตุชั้น สำหรับจิตไม่มีอะไรแล้ว พอสลัดอันนี้ทิ้งจะหายเจียบเลย จิตเป็นธรรมชาติเป็นอย่างนั้น แล้วเป็นนิพพานเที่ยงด้วย ธรรมชาตินี้เรียกว่าเที่ยง เที่ยงตรง ตรงแนวตลอดไม่มีคำว่าเปลี่ยนแปลง กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนตตา เข้าไม่ถึง อันนี้เหนือสมมุติ อันนี้เป็นสมมุติ อนิจจัง ทุกขัง อนตตา เป็นสมมุติทั้งหมด เมื่อผ่านนี้ไปแล้วสมมุติเหล่านี้ไม่มี จึงเรียกว่านิพพานเที่ยง

ผู้ที่บำเพ็ญธรรมจะถึงขั้นนี้ได้ ก็คือผู้ตั้งใจปฏิบัติจริงๆ ต่ออรรถต่อธรรม ไม่อย่างนั้นไม่ได้นะ คือกิเลสเข้ายุ่งกวนตลอดเวลา แม้แต่เราทำความเพียรอยู่ในที่นี้ นั่งสมาธิที่เดินจงกรม กิเลสก็เข้ากวนอยู่ตามสถานที่ต่างๆ อิริยาบถต่างๆ นั้นแหละ ถ้าอันนี้สงบแล้วอยู่ไหนสบายหมด อันนี้เองเป็นเครื่องกวนใจ กวนธาตุกวนชั้น เขาไม่รู้เรื่อง ละธาตุชั้น มันไปกวนใจนั้นแหละให้ได้รับความทุกข์ เมื่ออันนี้หมดไปแล้วก็ไม่มีอะไร ละ ทำนออยู่อย่างธรรมดา อย่างธาตุชั้นนี้ก็วางตัวกับสมมุติทั้งหลายทั่วๆ ไป เหมือนๆ กันกับสมมุติทั่วๆ ไปเขาวางตัวต่อกัน แต่จิตนั้นเป็นอันหนึ่งแล้ว ไม่ได้มาคลุกเคล้ากัน สบายอยู่ตลอดเวลา

นี่ละใครจะสอนธรรมให้ได้ถึงขั้นนี้ไม่มี มีพระพุทธเจ้าเท่านั้น จากนั้นมาก็เป็นสาวก พอสาวกได้แล้วก็สั่งสอนกันต่อไป อูบายวิธีการเพื่อจะให้เข้าถึงความสงบราบคาบนี้ เรียกว่านิพพานเที่ยง แล้วศาสนาใดก็ไม่มี มีพุทธศาสนา ศาสนาเดียวเท่านั้น นอกนั้นเป็นศาสนาของคนมีกิเลส คลังกิเลส เราไม่ได้พูดดูถูกเหยียดหยามศาสนาใดๆ เป็นศาสนาคลังกิเลส อูบายวิธีการของกิเลสพาดำเนิน ไม่ใช่ศาสนธรรม เป็นอูบายของธรรมพาดำเนินเพื่อความสงบเย็นใจจนถึงขั้นนิพพาน มีพุทธศาสนาอย่างเดียวเท่านั้น นี่สอนโดยถูกต้อง ไม่ผิดไม่พลาด นอกนั้นเป็นคลังกิเลส ศาสนาก็เป็นศาสนาของกิเลส พาเอียงไปไหนเอียงไปตามกิเลสทั้งนั้น ไม่ได้เอียงไปตามธรรม ถ้าเป็นธรรมแล้วตรงแนวๆ ะเลย

ให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติ พวกที่อยู่ในคราวนี้เป็นพวกที่เรากังวลมากอยู่ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ การปฏิบัติอย่าไปมองดูใครยิ่งกว่ามองดูหัวใจเรากำลังติดดินหาเรื่องหาราวตลอดเวลา การมาภาวนาต้องมาดูหัวใจตัวเอง ดูที่อื่นไม่ถูก ถ้าดูก็เป็นหินลับปัญญา ดูอะไรให้เกิดสติปัญญา แต่ดูเพื่อการเพ่งโทษเพ่งกรรมซึ่งกันและกันนี้เป็นเรื่องมาสั่งสมกิเลส ไม่ใช่มาอบรมอรรถธรรมเข้าสู่ใจ เป็นการส่งเสริมกิเลส อย่าให้มีใครเป็นอะไร ร้ายช่างซี ดีช่างเขา ให้ดูตัวของเรา เรามารับผิดชอบเรา มาบำเพ็ญเพื่อเรา เราไม่ได้บำเพ็ญเพื่อใคร บำเพ็ญเพื่อเรา มันเคลื่อนไหวไปมาที่ไหน ดูจิต ตัว

เคลื่อนไหวอยู่ที่จิต ให้มันระงับกันลงที่นี้ เมื่อระงับลงโดยสมบูรณ์แล้วเป็นสุขตลอด ให้พากันจดจำเอา

เราก็แก่ลงทุกวันๆ ทุกวันนี้เทศน์ได้บ้างไม่ได้บ้าง ต่อไปนี้จะเทศน์ไม่ได้แล้ว พอพูดนี้เสียงมันจะอุ้งขึ้นมาทางหู พออุ้งทางหูแล้วก็หยุด ถ้าวันไหนหูมันอื้อแล้วเทศน์ไม่ได้ ถ้าหูมันขึ้นแล้วเทศน์ไม่ได้ หยุด ถ้าหูยังดีอยู่ที่เทศน์ได้อยู่ ให้พากันปฏิบัติ มรรค ผลนิพพานอยู่ที่หัวใจ อย่าไปมองดูดินฟ้าอากาศหรือฟ้าแดดดินลมที่ไหน ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้ก็เลสแท้ที่อยู่หัวใจ ให้ดูที่ใจของเราด้วยจิตตภาวนา มันจะดีจะดีนั้นจะคิดจะปรุงอยู่ที่นั่นแหละ สติมีจับไว้ๆ มันก็ปรุงไม่ได้ ถ้าสติดีอยู่แล้วสังขารความคิดปรุงอันเป็นเรื่องสมุทัยออกมาจากอวิชชานี้จะปรุงไม่ได้เลย มันจะระงับดับ สติติดแนบๆ เข้าไป ความปรุงเหล่านี้สงบตัวลงๆ นั้นละจิตใจสงบ ตั้งรากฐานได้ จากนั้นจิตแน่นหนา มันคงขึ้นไปเรื่อย ๆ ให้พากันจำเอา

นี่ก็เป็นงานปีใหม่ อย่าไปตื่นฟ้าแดดดินลม อันมืดกับแจ่มมีมาตั้งกับตั้งกลับ ให้ตื่นเรื่องของกิเลสมันเขย่าหัวใจตลอดเวลา ให้เห็นภัยต่อมัน ถ้าไม่เห็นภัยกิเลสตัวนี้แล้วเราจะไม่เห็นคุณภายในจิตใจของเรา เราจะตื่นดีไปอย่างนี้ตั้งกับตั้งกลับก็ตื่นอยู่อย่างนี้ ถ้าเอาธรรมเข้าไปจับก็เป็นเบรคห้ามล้อ ความคิดความปรุงนี้จะค่อยสงบตัวลงๆ สุดท้ายเข้าสู่ความสงบ จำให้ตึนะ เอละวันนี่พอ

(ผู้ก่อตั้งสถานีวิทยุเสียงธรรมจังหวัดนครนายก ถวายปัจจัยเข้ากองทุนวิทยุเสียงธรรม จำนวนหนึ่งแสนบาท) พอใจๆ เราทำนี่เราทำเพื่อโลกทั้งนั้น ขอให้ท่านทั้งหลาย ทราบ ทราบให้ถึงใจนะ เราทำประโยชน์แก่โลกนี้เราทำอย่างถึงใจทุกอย่าง ไม่ได้ทะเลาะแหยะ อย่างช่วยโลกนี้เราไม่เอาอะไรเลย ช่วยโลกทั้งหมด ไม่ว่าจะไปที่ไหนๆ ทำประโยชน์ให้โลกทั้งนั้นๆ เราไม่คิดว่านั้นๆ นี้ๆ ว่าสูงว่าต่ำ และเอียงในจิตใจเป็นอคติ เราไม่มี ไม่มีในสิ่งทั้งปวง ไม่มีในสัตว์โลกทั้งปวง เราเสมอตลอดเวลาจิตใจของเรา แต่กิริยาที่แสดงออกนั้นมีหนักเบาตามสิ่งที่มาเกี่ยวข้อง ซึ่งควรจะใช้กิริยาหนักเบาต้อนรับกัน ส่วนจิตไม่มี เสมอไปหมดเลย ให้พากันจำเอาไว้ ไม่มีอะไรเอียง จะทำให้เอียงก็ไม่เอียง เพราะธรรมชาตินี้ตายตัวแล้ว ไม่มีเอียง

เราช่วยโลกเราช่วยอย่างนั้นเต็มเหนี่ยว คิดดูซิตั้งแต่ตั้งหน้าตั้งตาพาพี่น้องทั้งหลายช่วยโลกมานี้ เป็นอย่างไรคุณค่าของการช่วยโลกคราวนี้ พร้อมด้วยสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรารวมหัวกัน ทองคำก็ได้ถึง ๑๑ ตัน ๔๐๐ กิโลแล้วนะ นี่เป็นเครื่องหมายสำคัญแห่งการช่วยชาติของเรา ทองคำถึง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่า เป็นของเล่นเมื่อไร พิจารณาซิ ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้านกว่า นี่ที่เป็นขึ้นเป็นอันเข้าสู่คลัง

หลวงเรียบริ้อยแล้ว คือเครื่องหมายแห่งการช่วยโลก ช่วยโลกคืออุ้มโลก อุ้มชาติไทยของเรา

นอกจากนั้นจตุปัจจัยพี่น้องทั้งหลายให้มานี้ไม่ไปไหน เราไม่เอา เราบอตรงๆ ว่าเราไม่เอา เราช่วยโลกทั้งนั้นเลยเชียะ มีมากมีน้อยอย่างที่ว่าพี่น้องทั้งหลายบริจาคออก ละนี้ ออกช่วยทางนี้ทางนี้ เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง เพราะโรงพยาบาลนี้พิสดารมากที่สุด ต้องได้ช่วยหลายแห่งหลายทาง อย่างอื่นก็มี หน่วยราชการมีทั่วๆ ไป ช่วยที่ไหนๆ ถ้าเป็นหน่วยราชการนี้ โห ไม่ทราบว่่าก็ล้านนะ ถ้าลงได้ ช่วยลงไปแล้ว

ยกตัวอย่างเช่น เรือนจำลาดยาว อย่างนั้นละทางราชการ ถ้าช่วยที่ไหนเป็นอย่างนั้น ช่วยมากๆ เป็นล้านๆๆๆ เป็นสิบล้านๆ ขึ้นไป เรือนจำลาดยาวนี้ ๔๙ ล้าน สร้างตึกสองหลังให้พวกนักโทษหญิงอยู่ นอนกองกันอยู่ เราเข้าไปเอง หัวหน้าเขาพาเข้าไป ก็คือเขาหวังความช่วยเหลือจากเรานั้นเอง เขาจึงนิมนต์เข้าไป เราก็เข้าไป ซอกแซกซิกแซกก็รู้ความหมายทุกอย่าง พอออกมาแล้วก็เลยสร้างตึกให้ถึง ๒ หลัง ๔๙ ล้าน พอได้หลับได้นอนกันบ้าง

อย่างที่เราไปมอบทองคำและดอลลาร์เข้าคลังหลวงเป็นครั้งแรก ก็หัวหน้าคลังหลวงนั้นแหละ มานิมนต์เราเข้าไป เขามีความหมายของเขาเราก็รู้ทันที เป็นแต่เพียงไม่พูดเฉยๆ ทองคำมีเท่าไรๆ นิมนต์เราเข้าไปดูคลังหลวง ทองคำมีเท่าไรๆ นิมนต์เราเข้าไป เราก็เข้าไป เขาวางเป็นตลับๆ เป็นตรอกเป็นซอกเป็นซอย ทองคำแท่งเราเข้าไปดู คนที่เข้ามาดูทองคำในคลังหลวงนี้มีสองท่านด้วยกัน คือใครบ้างละ สมเด็จพระเทพฯ หนึ่ง แล้วก็หลวงตานี้หนึ่ง เราทราบทันที

พอออกมาแล้วก็ไปคุยกันสองต่อสอง ถามซักไซ้ไล่เลียงทุกอย่าง ทองคำที่ไปฝากเมืองนอกๆ เพื่อประกันชาติไทยของเรา เวลาติดหนี้ติดสินต้องเอาทองคำเป็นเครื่องประกัน แล้วเมืองไหนๆ ฝากไว้เท่าไรๆ เมืองนั้นฝากเท่านั้นๆ แล้วแต่เมืองใหญ่ เมืองน้อยที่ติดหนี้ติดสินกันที่เอาทองคำไปรับรองกัน เป็นจำนวนเท่านั้นมากมาย แต่เวลาอื่นเข้ามาหาทองคำในเมืองไทยของเราที่เป็นประกันตัวมีเท่าไร มีเท่านั้น ใจเราหายวูบเลย

นั่นละออกมาถึงได้ประกาศล้นโลกเรื่องทองคำเข้าสู่คลังหลวง ไม่ใช่เขานิมนต์เฉยๆ เขานิมนต์เราเข้าไปเขาก็มีความหมาย เราออกมาเราก็ได้ความหมายออกมา ประกาศพี่น้องให้ช่วยกัน จึงได้ทองคำถึง ๑๑ ตัน ๔๐๐ กิโล ส่วนดอลลาร์ก็ได้เพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสน ส่วนเงินไทยเราเข้าซื้อทองคำเพียง ๒ พันล้าน เอาไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวง นอกนั้นกระจายออกทั่วประเทศไทย สำหรับเงินบาทนะ แล้วยังเอาดอลลาร์

เข้ามาช่วย ดอลลาร์มอบ ๑๐ ล้านกว่าแล้ว เราก็ประกาศเลย เราพูดคำไหนเป็นคำนั้น ไม่มีสอง

ต่อไปนี้ดอลลาร์จะไม่ได้เข้าคลังหลวง เพราะเราหยุดการเทศน์ว่าการช่วยโลกแล้ว เงินทองอะไรก็จะมีมาละที่นี่ แต่ความยากจนขั้นแค้นของคนที่เข้ามาหาเรานี้มากต่อมากตลอด เราจะเอาเงินเหล่านี้ละออกช่วย เพราะฉะนั้นดอลลาร์จึงไม่ได้เข้าคลังหลวง ออกมาช่วยเงินไทยเรา หนูนมาตลอดทุกวันนี้ เราพูดอะไรไม่มีสอง ถ้าลงได้พูดคำไหนเหล่าเหล่าไม่มี ใครจะมาเหล่าเหล่ากับเราไม่ได้ เข้ากันไม่ติด ไม่ว่าพระว่าฆราวาส

เราจริงจังทุกอย่างเวลาจริง เวลาเล่นกับหมานั้นก็พึดกันเลย หมาตาพฤษณี เอามาจากหุ่นตั้งขึ้นเครื่องบินทางนี้มา มาเป็นคู่เล่นกับเรา ชัดกันกับหมา แน่ะ เวลาจะเล่นกับหมาใครมายังไม่ได้นะ เวลาเล่นกับคนหมาเขาไม่ไปยุ่งเหล่า คนนี้มันตื้อด้านต่างหาก หมาเขาไม่ตื้อ นี้ละการช่วยโลกให้ท่านทั้งหลายทราบเสีย เราไม่เอาอะไรสมบัติเงินทองข้าวของมากนักน้อยเราไม่เอา เราช่วยโลกทั้งนั้น ไปที่ไหนช่วยตลอด ๆ

จนกระทั่งวาระสุดท้ายเวลาเราตายนี้ก็ตั้งคณะกรรมการขึ้น เก็บรักษาเงินที่เขาจะมาเผาศพเรา ได้มากนักเพียงไรตั้งกรรมการขึ้น แล้วเอาเงินจำนวนที่เขามาบริจาคทั้งหมดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้าย เราเองจะเผาด้วยไฟ ใครจะมาทำหรรษาพู่ฟากับหีบศพเราที่ตายเนาพะไม่เกิดประโยชน์นั้น ด้วยการสร้างนั้นสร้างนี้หรรษา เราบอกไม่เอา อย่ามาทำนะ เราไม่ต้องการ เราบอกอย่างนี้เลย เราเขียนพินัยกรรมไว้แล้วว่า สมบัติเงินทองที่เขาเผาศพเราเราจะนำอันนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้าย นี้เป็นพินัยกรรมแล้วนะ เราตายแล้วก็เอาออกมาอ่านได้เลย

เราช่วยประโยชน์เฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ เราช่วยหมดทุกภาคเลย เราไม่เอาอะไร ได้เท่าไรๆ ออกหมดๆ ไปที่ไหนช่วยที่นั่นๆ มีที่นี้ก็ช่วยที่นี้แล้วกระจายออกไปที่ไหนจำเป็นๆ เราช่วยอย่างนี้ตลอดมา สำหรับเราเราไม่เอาอะไร เราพูดเปิดอกเลยว่าเราพอทุกอย่างแล้ว ความพอใจของเราพ้ออย่างเลิศเลอ ไม่มีอะไรที่จะมาเพิ่มเติมเรา มาเป็นคู่แข่งว่าความพ้ออันเลิศเลอของเรานี้กับที่เขามาเพิ่มเติมอะไรเลิศเลอ ไม่เลิศเลอ เมื่อไม่เลิศเลอเราก็ไม่รับ ความนินทาก็ดี ความสรรเสริญก็ดี มีคุณค่าขนาดไหน กับธรรมในหัวใจของเราที่พ้ออย่างเลิศเลอมีค่าขนาดไหน เพราะฉะนั้นความสรรเสริญก็ดี ความนินทาก็ดี ตกออกหมด เพราะไม่มีคุณค่าเท่าหัวใจเราที่พ้อแล้วอย่างเลิศเลอ

นี้ละเราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้ เราไม่ช่วยธรรมดาๆ สมบัติเงินทองข้าวของมีเท่าไรหมด ที่จะให้เราเก็บเราไม่เก็บ เก็บหาอะไร ผู้ยากจนเช่ญใจมีอยู่ทั่วโลกดินแดนก็

ต้องช่วยผู้จำเป็นอย่างนั้นซิ ก็มีเท่านั้นเรื่องราว เราเอาจริงเอาจังทำทุกอย่าง เราจะทำประโยชน์ให้โลกเต็มกำลังความสามารถของเราเวลามีชีวิตอยู่ เมื่อตายไปแล้วก็สุดวิสัย แต่เวลามีชีวิตอยู่มีเท่าไรทุ่มหมดๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ เราเปิดอกกับโลกของเราให้ช่วยเต็มเหนี่ยวเลย ไม่เอาอะไรทั้งนั้น ให้พากันเข้าใจตามนี้ เอาละทีนี้จะให้พร

(คุณพิชิต โตนิตวงค์ และครอบครัว พร้อมผู้มีจิตศรัทธาในธรรมของครูบาอาจารย์กรรมฐานสายหลวงปู่มั่น น้อมถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน เข้าเป็นเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนบ้านตาดของหลวงตา ประกอบด้วยเสาอากาศสูง ๑๐๐ เมตร เครื่องส่ง ๑๐๐๐ วัตต์ ครอบคลุมพื้นที่กระจายเสียงในระยะ ๗๐ กิโลเมตร ในเขตภาคกลางรวม ๔ จังหวัด ได้แก่จังหวัดนครนายก อ.องครักษ์ อ.เมือง อ.บ้านนา, จังหวัดปทุมธานี อ.ลำลูกกา อ.ธัญบุรี ,จังหวัดฉะเชิงเทรา อ.บางน้ำเปรี้ยว, จังหวัดปราจีนบุรี อ.บ้านสร้าง ซึ่งรับสัญญาณจากสถานีแม่ข่ายเสียงธรรมเพื่อประชาชนบ้านตาดตลอด ๒๔ ชั่วโมง ใช้งบประมาณในการก่อสร้างและดำเนินงานเป็นเงิน จำนวน ๑ ล้านบาท ๕ แสนบาท)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz